

mændene et saadant Logis. Ganske vist ere Husmændene nøjsomme og tarvelige Folk, men jeg synes, det er et stift Stykke, at man, naar man er paa Vistrejse, rejser for Statens Penge og har sit ny Tøj paa, skal bydes et Logis, hvor man skal ligge i Halm. Jeg tror ikke, at ret mange ville føle sig tilfreds med at komme ud at rejse paa den Maade, og jeg er overbevist om, at dette er det eneste Eksempel, der kan nævnes, paa, at Folk, der rejse for Statens Penge, bydes Logis i Halm. Jeg henstiller derfor, om ikke disse Penge, i Stedet for at gives til Landboforeningerne, hvad der nu er Tilfældet, maatte blive givne til Husmændenes egne Organisationer. Nu skal jeg ganske vist indrømme, at Husmændene ikke have egne Organisationer overalt omkring i Landet, men der er dog Steder, hvor Husmændene ere organiserede, og jeg mener, at man paa de Steder meget godt kunde give Pengene til disse Organisationer. Den højtærede Minister siger derom, at de eneste, der have Forstand paa at forvalte disse Penge, ere Landboforeningerne. Jeg tvivler derom, navnlig med Eksemplet fra Vejle for Dje. Jeg kan ikke tro, at vore Husmænd skulle være saa lidt oplyste, at de ikke ere i Stand til at forvalte disse Penge. Jeg tror, at de meget godt, naar de rejse ud paa egen Haand, ville kunne saa Udbytte af deres Rejse. Jeg tror f. Eks. ikke, at, fordi en Godsejer eller anden større Landmand drager i Spidsen for nogle Husmænd, og naar de komme til et Husmandsbrug, foreviser dette, ville Husmændene lære mere, end om Husmændene alene gif omkring paa en saadan Huslod og saa paa Bedriften der. Jeg tror, de meget godt kunne gøre det alene, og at de maaste netop vilde have større Udbytte af det, naar de vare overladte til sig selv. Men af dette lærer man, at, naar der i det hele taget paa Finansloven gives Bevillinger til Smaafolk, tør man ikke betro dem Pengene selv, saa skulle de ligesom gøres umyndige. Disse Penge skulle gives til andre, som staa højere paa Straa. Det er dem, der skulle forvalte og styre for disse Folk. Vi se det andetsteds paa Finanslovsforslaget. Saaledes er der til Industri og Haandværk opført en Del Bevillinger, som skulle komme Haandværksvende til Gode, men disse Penge gives ikke til Arbejdernes egne Organisationer, men til Mestrenes Organisationer. Hvis der fra Arbejdernes Side blev stillet Fordring om, at de Penge, der gives f. Eks. til Mestrenes Organisationer, skulle gives til Arbejdernes Organisationer, er jeg vis paa, at der vilde rejse sig en stærk Protest derimod. Det kan der selvfølgelig ikke være Tale om. Men

jeg synes, at naar dette ikke maa finde Sted — og det har jeg ikke noget imod — kan man meget godt betro Arbejderne de smaa Summer, der ere tillagte dem, til dem selv og ikke sætte Mestre, Godsejere eller i det hele taget Arbejdsgivere til at forvalte disse Penge, hvorved disse Folk komme til at staa som Belgørere med andres Penge.

Jeg skal dernæst tillade mig at gøre nogle enkelte Bemærkninger over for det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgfreds (Neergaard). Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om den bløde og fordragelige Tone, der herskede her ved Finanslovens 1ste Behandling, og han forundrede sig over, at jeg, i Mod sætning til det Sprog, der førtes i Social-Demokraten, havde talt i samme jævne og fordragelige Tone. Han søjede til, at det glædede ham at høre, for, sagde han, ved Deklamationer og Prædikener kommer man ingen Vegne, man kommer længst ved at snakke sig jævnt til Rette med hinanden. Hvis det ærede Medlem ved sine Udtalelser har villet antyde, at der inden for Socialdemokratiet skulde være stet Forandring i den Taktik, vi agtede at følge, saa tager han fuldstændig fejl. Den Taktik og Forhandlingsmaade, der er fulgt af Socialdemokratiet, den Gang vi havde en eller to Repræsentanter i Rigsdagen, billige vi fuldt ud, og det gør vi saa meget mere, som netop denne Taktik og Forhandlingsmaade hidtil har bidraget til at skaffe vort Parti Bæst og Fremgang ude i Befolkningen. Det ærede Medlem kan saa kalde den Taktik og Forhandlingsmaade, som er brugt tidligere, for Deklamationer eller Prædikener, om han lyfter. Jeg vil ved disse Udtalelser blot konstatere, at der inden for vort Parti ikke findes nogen som helst Uoverensstemmelse mellem den tidligere og nuværende Taktik og Forhandlingsmaade. Men jeg tør ikke Love det ærede Medlem, at denne bløde og fordragelige Tone altid vil herste i de Udtalelser, vi fremsætte her i Tinget, thi det høje Ting maa jo hufte paa, at ude i Verden gaar det ikke saa blødt og fordragelig til som her. Der gaar det mange Gange overordentlig brutalt til, og naar man saa skal tale med en saadan Baggrund, er det muligt, at der i ens Ord maaste kan komme en anden Tone end den, som det ærede Medlem vil kalde blød og fordragelig. Det skyldes da, som sagt, at Toner i høj Grad maa rette sig efter det, der ligger bag ved det, man taler om. Det ærede Medlem betegnedes Flertallet i denne Sal som et Parti med ungdommelige Egenskaber. Da jeg jo tilbørlig regner mig til Flertallet i denne Sal — ganske vist staa